

Nu kapitola 21.

[1] Když uslyšel aradský král, Kenaanec sídlící v Negebu, že Izrael přichází cestou z Atárimu, dal se s Izraelem do boje a některé z nich zajal. [2] Tu se Izrael zavázal Hospodinu slibem: "Jestliže skutečně vydáš do mých rukou tento lid, zničím jejich města jako klatá." [3] Hospodin Izraelce vyslyšel a Kenaance mu vydal. Vyhubil je i s jejich městy jako klaté a nazval to místo Chorma (to je Klatbě propadlé). [4] Z hory Hóru táhli dál cestou k Rákosovému moři, aby obešli edómskou zemi. Avšak lid propadl na té cestě malomyslnosti [5] a mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: "Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás na poušti umožili? Vždyť tu není chléb ani voda! Tato nuzná strava se nám už protiví." [6] I poslal Hospodin na lid ohnivě hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli mnoho lidí pomřelo. [7] Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: "Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modlí se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil." Mojžíš se tedy za lid modlil. [8] Hospodin Mojžíšovi řekl: "Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerď. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu." [9] Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerď. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal na živu. [10] Izraelci táhli dál a utábořili se Obótu. [11] Pak vytáhli z Obótu a utábořili s v lje-abárimu, na poušti ležící na východ od Moábu. [12] Odtud táhli dál a utábořili se v úvalu Zeredu. [13] Odtud táhli dál a utábořili se na druhé straně Arnónu, na poušti vycházející z emorejského území; Áron je totiž moábskou hranicí mezi Moábem a Emorejci. [14] Proto se říká v Knize Hospodinových bojů: "Přemohl Vahéba v bouři i úvaly, Arnón [15] a sráz úvalů, který spadá tam, co sídlí Ar, který se dotýká pomezí moábského." [16] Odtud táhli do Beéru. To je Beér (neboli Studna), kde řekl Hospodin Mojžíšovi: "Shromáždí lid a já jim dám vodu." [17] Tehdy zpíval Izrael tuto píseň: "Vytryskni, studnice! Zazpívejte o ní! [18] Studnici kopali velmožové, hloubili ji urození z lidu palcátem s svými holemi." A z pouště táhli do Matany, [19] z Matany do Nachalíelu, z Nachalíelu do Bamótu, [20] z Bamótu do údolí v poli Moábském při vrcholu Pisgy, který vyčnívá nad pustinou Ješímónem. [21] Izrael vyslal k emorejskému králi Síchonovi posly se vzkazem: [22] "Chtěl bych projít tvou zemí. Neodbočíme do polí ani do vinic a nebudeme pít vodu ze studní. Půjdemé Královskou cestou, dokud neprojdeme tvým územím." [23] Síchon však Izraeli svým územím projít nedovolil, ale shromáždil všechny svůj lid a vytáhl proti Izraeli na poušť. Dorazil do Jahsy a bojoval s Izraelem. [24] Izrael ho však pobil ostřím meče a obsadil jeho zemi od Arnónu po Jabok až k Amónovcům; hranice Amónovců byla totiž pevná. [25] Izrael zabral všechna tato města. Tak se Izrael usadil ve všech jeho vesnicích. [26] Chešbón byl totiž městem Síchona, krále emorejského. Ten bojoval proti někdejšímu moábskému králi a odňal z jeho rukou všechnu jeho zemi až k Arnónu. [27] Proto říkají průpovídkáři: "Vejděte do Chešbónu! Pěkně je vystavěno a opevněno Síchonovo město! [28] Avšak oheň vyšlehně z Chešbónu, plamen ze Síchonovy tvrze, pozře Ar Moábský, baaly posvátných návrší Arnónu. [29] Běda tobě, Moábe, jsi ztracen, lide Kemóšav! Učinil z jeho synů utečence, z jeho dcer zajatkyně Síchona, krále Emorejců. [30] Ale my jsme jim vrhli los. Zanikl Chešbón po Díbón, zpusťošili jsme jej po Nófach, tam u Médeby." [31] Tak se Izrael usadil v emorejské zemi. [32] Mojžíš pak poslal zvědy, aby prošli Jaezer. Dobyli jeho vesnice a podrobili se Emorejce, kteří tam byli. [33] Nato se obrátili a vystoupili cestou k Bášanu. Bášanský král Óg vytáhl se vším lidem k boji proti nim do Edref. [34] Hospodin však řekl Mojžíšovi: "Neboj se ho, neboť ho vydám do tvých rukou se vším jeho lidem i s jeho zemí. Naložíš s ním, jako jsi naložil se Síchonem, králem emorejským, sídlícím c Chešbónu." [35] A pobili ho i s jeho syny a všechny jeho lid, takže nikdo nevyvázl, a jeho zemi obsadili.